

13 Σεπτεμβρίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΑΛΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 824/91).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για αναστολή — Προσωρινό διάταγμα αναστολής της ισχύος διοικητικής πράξης — Ρύθμιση της οικείας διακριτικής εξουσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου από τον Καν. 13 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962 που παραμένει σε ισχύ με βάση το Ν. 33/64 — Η αναστολή εκτέλεσης είναι ένδικο βοήθημα παρακολουθητικού προς την προσφυγή χαρακτήρα και σκοπεί την αποτελεσματικότητα της διοικητικής δικαιοσύνης — Η λειτουργία της προσωρινής προστασίας ειδικότερα — Οι αρχές που διέπουν την διακριτική ευχέρεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου προς έκδοση προσωρινών διαταγμάτων δεν είναι διάφορες από τις αντίστοιχες του Ηπειρωτικού Δικαίου.

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου είναι αναθεωρητική - ακυρωτική — Η προσφυγή ακύρωσης δεν είναι καταψηφιστική αγωγή — Δεν χωρεί αναστολή εκτελέσεως πράξης αρνητικού περιεχομένου ή παράλειψης — Αυτή κείται πέραν της δικαιοδοσίας του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου της Κύπρου.

Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια, Βοηθός Νοσοκόμος, προσέβαλλε τη νομιμότητα της μη υποδοχής της στη Νοσηλευτική Σχολή για παρακολούθηση 18μηνου κύκλου μαθημάτων, λόγω συμπλήρωσης του αριθμού, αν και είχε επιτύχει στις σχετικές εισαγωγικές εξετάσεις.

Ταυτόχρονα η αιτήτρια ζητούσε και προσωρινή προστασία με την έκδοση προσωρινού διατάγματος περί αναστολής της προβαλλόμενης απόφασης επί του οποίου και αποφάσισε το Ανώτα-

το Δικαστήριο με την παρούσα απόφασή του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

5 1. Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει διακριτική εξουσία να εκδίδει προσωρινά διατάγματα με τα οποία να αναστέλλεται η ισχύς μιας διοικητικής πράξης. Η εξουσία αυτή ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 13 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962, που συνεχίζει να ισχύει με βάση το Άρθρο 17 του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμου 1964, (Αρ. 33/64).

10

Η έκδοση προσωρινών διαταγμάτων αναστολής της ισχύος ή εκτέλεσεως μιας διοικητικής πράξης σκοπόν έχει την αποτελεσματικότητα της διοικητικής δικαιοσύνης.

15

Η αναστολή εκτέλεσης εμποδίζει τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, σε περίπτωση που η κρινόμενη πράξη κηρυχθεί άκυρη από το Δικαστήριο. Είναι ένδικο βοήθημα παρακολουθητικού χαρακτήρα. Αίτηση αναστολής χωρεί σε συνάρτηση με την προσφυγή ακύρωσης.

20

Η προσωρινή προστασία αποσκοπεί στην εξασφάλιση, όπου υπάρχει κίνδυνος, της μελλοντικής ικανοποίησης των δικαιωμάτων του αιτητή με τη λήψη του προσωρινού μέτρου.

25

Η αναστολή εκτέλεσης εμποδίζει τα θετικά αποτελέσματα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης για αποτροπή ανεπανόρθωτης ή δυσεπανόρθωτης ζημίας στο διοικούμενο που απευθύνεται η πράξη. Αποκλείεται, έτσι, η δημιουργία πραγματικών καταστάσεων, που δεν είναι δυνατό να αντιμετωπισθούν αν ακυρωθεί αργότερα η επίδικη πράξη.

30

Οι αρχές με βάση τις οποίες το Δικαστήριο ασκεί τη διακριτική του ευχέρεια για την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων δεν είναι διάφορες από τις αρχές με τις οποίες ασκείται η ίδια δικαιοδοσία στο Ηπειρωτικό Διοικητικό Δίκαιο και ειδικά στην Ελλάδα και τη Γαλλία.

Οι αρχές αυτές αναπτύχθηκαν νομολογιακά και εφαρμόστηκαν στην Κύπρο σε μια μακρά σειρά υποθέσεων.

35

2. Δεν χωρεί αναστολή εκτέλεσεως πράξης αρνητικού περιεχομένου ή παράλειψης, γιατί τούτο ισοδυναμεί με εξαναγκασμό της Διοίκησης σε έκδοση πράξης θετικού περιεχομένου. Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος είναι αναθεωρητική - ακυρωτική. Η προσφυγή ακύρωσης δεν είναι καταψηφιστική αγωγή.

40

Με βάση την παράγραφο 4 του Άρθρου 146 του Συντάγματος,

το Δικαστήριο δεν απαγγέλει υποχρέωση της διοικητικής αρχής για έκδοση ορισμένης πράξης, αλλά εκδίδει δηλωτική, ακυρωτική απόφαση.

Η έννομη προστασία εναντίον της άρνησης της Διοίκησης να εκδώσει ευνοϊκή για τον ιδιώτη πράξη πραγματοποιείται με προσφυγή ακύρωσης εναντίον της αρνητικής απόφασης. Ο προσφεύγων δεν μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο την καταδίκη της διοικητικής αρχής στην έκδοση ορισμένης πράξεως αλλά (ουσιαστικά) μόνο τη διαπίστωση ότι η Διοίκηση παράνομα αρνήθηκε την έκδοση της πράξεως.

Η αιτήτρια, ουσιαστικά, με την προσωρινή προστασία, ζητά δικαστική απόφαση καταναγκασμού της Διοίκησης να της επιτρέψει να εισέλθει και να παρακολουθήσει τον παρόντα κύκλο μαθημάτων. Αυτό είναι πέραν της δικαιοδοσίας του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου της Κύπρου. Το Δικαστήριο ελέγχει και η Διοίκηση διοικεί. Το Δικαστήριο δεν εκδίδει καταναγκαστικές θετικές αποφάσεις. Προστατεύει τον πολίτη, αλλά δεν καταστρατηγεί τη διάκριση των λειτουργιών.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Μαρκουλλίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 740/89, ημερ. 30.12.89)·

Κροκίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 741/89, ημερ. 29.5.90)·

Artemiou (No. 2) ν. The Republic (1966) 3 C.L.R. 562·

Tyrokotou ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 403·

Karram ν. Republic (1983) 3 C.L.R.199·

Karaliota ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 2049·

Saint Dominion Estates Ltd και Άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 67/89, ημερ. 9/2/89)·

Radwan ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 108/89, ημερ. 25.2.89)·

Δημοκρατία και Άλλος ν. Θαλασσινού (1991) 3 Α.Α.Δ. 203.

Αίτηση για προσωρινό διάταγμα.

Αίτηση για προσωρινό διάταγμα που να διατάσσει την

- 5 αναστολή της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απαγόρευσαν στην αιτήτρια, παρόλο ότι πέτυχε στις γραπτές εξετάσεις, να συμμετάσχει στα μαθήματα του 18μηνου κύκλου σπουδών για αναβάθμιση των Ψυχιατρικών Υπηρεσιών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

Κ. Σταυρινός, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 10 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 30 Αυγούστου, 1991, η αιτήτρια, Βοηθός Νοσοκόμος στα Ψυχιατρικά Ιδρύματα Αθαλάσσας, καταχώρισε προσφυγή με την οποία ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:-

- 15 "1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση που στάλθηκε με επιστολή ημερ. 15/7/91 στην αιτήτρια και με την οποία της γνωστοποίησε ότι πέτυχε μεν στις εισαγωγικές εξετάσεις για το 18μηνο κύκλο σπουδών, αλλά δεν εισάγεται λόγω συμπλήρωσης του αριθμού είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

- 20 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η αιτήτρια που πέτυχε στις εισαγωγικές εξετάσεις δικαιούται να εισαχθεί στη Σχολή για τον συγκεκριμένο κύκλο σπουδών και ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να επιτρέψουν
25 τούτο κατόπιν γραπτών διαμαρτυριών της αιτήτριας είναι άκυρη και παν ό,τι παρέλειψαν θα πρέπει να γίνει."

Την ίδια ημέρα με μονομερή αίτηση της ζήτησε την πιο κάτω προσωρινή θεραπεία:-

- 30 "Α. Προσωρινό διάταγμα του Δικαστηρίου που να διατάσσει αναστολή της απόφασης των καθ' ων η αίτηση για την έναρξη μαθημάτων στο 18μηνο κύκλο σπου-

δών για αναβάθμιση Ψυχιατρικών Υπηρεσιών από το οποίο παράνομα αποκλείστηκε η αιτήτρια μέχρι την εκδίκαση και αποπεράτωση της προσφυγής της αιτήτριας και/ή μέχρι την καταχώριση ένστασης και εκδίκασης της παρούσας ενδιάμεσης αίτησης.

5

Β. Προσωρινό διάταγμα που να διατάσσει την αναστολή της απόφασης του καθ' ου η αίτηση με την οποία απαγόρευσαν στην αιτήτρια, παρόλο ότι πέτυχε στις γραπτές εξετάσεις, να συμμετάσχει στα πιο πάνω μαθήματα μέχρι την εκδίκαση και αποπεράτωση της προσφυγής της αιτήτριας και/ή μέχρι την καταχώριση ένστασης και εκδίκασης της παρούσας ενδιάμεσης αιτήσεως."

10

Το Δικαστήριο επιλήφθηκε αυθημερόν της αίτησης.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας απέσυρε την αίτηση του για τη προσωρινή θεραπεία Α.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει διακριτική εξουσία να εκδίδει προσωρινά διατάγματα με τα οποία να αναστέλλεται η εκτέλεση διοικητικής πράξης. Η εξουσία αυτή ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 13 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962, που συνεχίζει να ισχύει με βάση το Άρθρο 17 του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του 1964, (Αρ. 33/64).

20

Το Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη τη φύση της υπόθεσης και το αιτούμενο προσωρινό διάταγμα, διέταξε την επίδοση στους καθ' ων η αίτηση της αίτησης και της ένορκης δήλωσης στην οποία στηρίζεται.

25

Οι καθ' ων η αίτηση καταχώρισαν ειδοποίηση ένστασης με υποστηρικτική ένορκη δήλωση από τον κ. Χριστόφορο Αβραάμ, Ανώτερο Εκπαιδευτή Νοσοκόμων στη Νοσηλευτική Σχολή, καθ' ου η αίτηση 3 στην παρούσα προσφυγή.

30

Τα γεγονότα έχουν:-

Η αιτήτρια είναι Βοηθός Νοσοκόμος στις Ψυχιατρικές Υπηρεσίες της Δημοκρατίας. Ανέλαβε υπηρεσία ως ημερομίσθια Βοηθός Νοσοκόμος την 1η Φεβρουαρίου, 1979. Διέκοψε την ημερομίσθια εργασία της ως Βοηθός Νοσοκόμος από 18 Ιανουαρίου, 1983, μέχρι 15 Σεπτεμβρίου, 1983.

Στις 2 Οκτωβρίου, 1984, διορίστηκε στη Δημόσια Υπηρεσία ως Βοηθός Νοσοκόμος, Ψυχιατρικές Υπηρεσίες.

Την 1η Ιανουαρίου, 1990, προήχθηκε.

Η Νοσηλευτική Σχολή οργανώνει σειρά μαθημάτων αναβάθμισης για εγγεγραμμένους Νοσοκόμους 2ου Επιπέδου Ψυχιατρείου, διάρκειας 18 μηνών. Η διαδικασία εισαγωγής στον πιο πάνω κύκλο μαθημάτων καθοριζόταν αρχικά στο έγγραφο Παράρτημα Β στην ένσταση. Διενεργούνταν εισαγωγικές εξετάσεις, οι οποίες αποτελούνταν από γραπτό μέρος και προσωπική συνέντευξη εκείνων που επιτύγχαναν στο γραπτό μέρος.

Στις 6 Μαρτίου, 1990, σε συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου της Νοσηλευτικής Σχολής, στην οποία παρευρέθηκαν εκπρόσωποι του Ψυχιατρικού Νοσηλευτικού Προσωπικού και του Κλάδου Γενικού Νοσηλευτικού Προσωπικού, αποφασίστηκε να μην γίνονται προφορικές εξετάσεις, αλλά να καλούνται κατά σειρά αρχαιότητας οι πρώτοι 25 επιτυγχόντες στις γραπτές εξετάσεις για εισαγωγή στη Σχολή.

Στις 29 Μαρτίου, 1991, με επιστολή κοινοποιήθηκε στους Βοηθούς Νοσοκόμους, περιλαμβανομένης και της αιτήτριας, η έναρξη σειράς μαθημάτων το Σεπτέμβριο του 1991. Οι όροι εισδοχής αναφέρονται στην επιστολή αυτή. Δεν περιλαμβάνουν συνέντευξη, προφανώς λόγω της απόφασης της 6ης Μαρτίου, 1990. Προσλαμβάνονται 20 - 25 από τους επιτυγχόντες στις εξετάσεις, με βάση την αρχαιότητα πρώτου διορισμού. Οι υπεράριθμοι επιτυγχόντες εισάγονται χωρίς άλλη εξέταση στην αμέσως επόμενη σειρά μαθημάτων.

Εξετάσεις έγιναν στις 21 Ιουνίου, 1991. Τριαντάξι Βοηθοί Νοσοκόμοι πέτυχαν στις εξετάσεις.

Στις 15 Ιουλίου, 1991, στάληκε στην αιτήτρια η πιο κάτω επιστολή:-

"Γραπτές Εισαγωγικές Εξετάσεις για το 18 μηνό 5
κύκλο Σπουδών Αναβάθμισης στην Ψυχιατρική Νοση-
λευτική. Σας πληροφορώ ότι έχετε επιτύχει στις πιο
πάνω αναφερόμενες εξετάσεις που έγιναν στις 21.6.91.
Επειδή έχει συμπληρωθεί ο αριθμός, σύμφωνα με τους 10
όρους της συμφωνίας, το όνομά σας θα είναι στον κα-
τάλογο των επιλαχόντων για την επόμενη σειρά."

Στη Σχολή έγιναν δεκτοί 8 από τους επιτυχόντες στην προηγούμενη σειρά μαθημάτων και 16 από τους επιτυχόντες στις εξετάσεις που έλαβε μέρος και η αιτήτρια.

Η αιτήτρια, σύμφωνα με έγγραφο που παρουσιάστηκε 15
στο Δικαστήριο, κατατάχτηκε 19η στη σειρά των Νοσοκόμων που θα εισαχθούν στον επόμενο κύκλο κατά προτεραιότητα έναντι άλλων οι οποίοι πιθανό θα επιτύχουν σε εξετάσεις στο μέλλον. Οι επιλαχόντες της σειράς αυτής έχουν προτεραιότητα έναντι εκείνων που θα επιτύχουν 20
στις εξετάσεις στο μέλλον.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε ότι υπάρχει έκδηλη παρανομία η οποία συνίσταται στα ακόλουθα:-

(α) Χρησιμοποιήθηκε εξωγενές κριτήριο και όχι η 25
ημερομηνία πρώτου διορισμού, με το νόημα ότι η αιτή-
τρια που άρχισε υπηρεσία ως ημερομίσθια την 1η Φε-
βρουαρίου, 1979, και είχε διορισμό στις 2 Οκτωβρίου,
1984, και προάχθηκε την 1η Ιανουαρίου, 1990, έπρεπε
να συμπεριληφθεί στον κατάλογο των Νοσοκόμων που 30
εισήχθηκαν.

(β) Δεν ακολουθήθηκε η διαδικασία γιατί δεν έγιναν προφορικές συνεντεύξεις.

Από τον πιο πάνω κατάλογο φαίνεται ότι:-

(α) Οι 16 που προσλήφθηκαν άρχισαν υπηρεσία ως ημερομίσθιοι μεταξύ 16 Νοεμβρίου, 1977, και 1 Φεβρουαρίου, 1979· κανένας μετά την αιτήτρια.

5 (β) Ημερομηνία πρώτου διορισμού των 16 είναι η 15η Ιανουαρίου, 1974, και η 2α Οκτωβρίου, 1984.

(γ) Ημερομηνία προαγωγής του πρώτου είναι η 15η Φεβρουαρίου, 1985, και των υπολοίπων 15 η 1η Νοεμβρίου, 1989.

10 Περαιτέρω πρόβαλε ότι η αιτήτρια θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία με την μη εισαγωγή στο κύκλο μαθημάτων που άρχισε στις 2 Σεπτεμβρίου, 1991, έστω και αν εισαχθεί στον επόμενο κύκλο σπουδών που θα αρχίσει μετά από 18 μήνες.

15 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε ότι η αιτήτρια με την αίτηση ζητά αναστολή εκτέλεσης αρνητικής πράξης της Διοίκησης και καταναγκασμό της Διοίκησης στην πρόσληψη της αιτήτριας στην τρέχουσα σειρά μαθημάτων. Ως εκ τούτου, η αίτηση αναστολής είναι απαράδε-
20 κτη.

Αντέταξε επίσης ότι δεν υπάρχει έκδηλη παρανομία, ούτε και παρανομία οποιασδήποτε φύσης. Ακολουθήθηκαν οι προκαθορισμένες διαδικασίες εισαγωγής και οι όροι, όπως εκτίθενται στο έγγραφο ημερομηνίας 29 Μαρ-
25 τίου, 1991, που στάληκε στην αιτήτρια. Η αιτήτρια έλαβε μέρος στις εξετάσεις με βάση τους όρους αυτούς.

Η έκδοση προσωρινών διαταγμάτων, με τα οποία αναστέλλεται η ισχύς ή η εκτέλεση μιας διοικητικής πράξης, είναι στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου. Σκοπός
30 της αναστολής είναι η αποτελεσματικότητα της διοικητικής δικαιοσύνης. Η αναστολή εκτέλεσης εμποδίζει τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, σε περίπτωση που η κρινόμενη πράξη κηρυχθεί άκυρη από το

Δικαστήριο. Είναι ένδικο βοήθημα παρακολουθητικού χαρακτήρα. Αίτηση αναστολής χωρεί σε συνάρτηση με την προσφυγή ακύρωσης.

Η προσωρινή προστασία αποσκοπεί στην εξασφάλιση, όπου υπάρχει κίνδυνος, της μελλοντικής ικανοποίησης των δικαιωμάτων του αιτητή με τη λήψη του προσωρινού μέτρου.

Η αναστολή εκτέλεσης εμποδίζει τα θετικά αποτελέσματα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης για αποτροπή ανεπανόρθωτης ή δυσεπανόρθωτης ζημίας στο διοικούμενο που απευθύνεται η πράξη. Αποκλείεται, έτσι, η δημιουργία πραγματικών καταστάσεων, που δεν είναι δυνατό να αντιμετωπισθούν αν ακυρωθεί αργότερα η επίδικη πράξη.

Οι αρχές με βάση τις οποίες το Δικαστήριο ασκεί τη διακριτική του ευχέρεια για την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων δεν είναι διάφορες από τις αρχές με τις οποίες ασκείται η ίδια δικαιοδοσία στο Ηπειρωτικό Διοικητικό Δίκαιο και ειδικά στην Ελλάδα και τη Γαλλία.

Οι αρχές αυτές αναπτύχθηκαν νομολογιακά και εφαρμόστηκαν στην Κύπρο σε μια μακρά σειρά υποθέσεων. Κατάλογος των υποθέσεων αυτών παρατίθεται στην Υπόθεση Αρ. 740/89, Νίνα Α. Μαρκουλλίδου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (Απόφαση δόθηκε στις 30 Δεκεμβρίου, 1989,), στις σελ. 4 και 5. Σχετική είναι επίσης και η απόφαση της Ολομέλειας στην Υπόθεση Αρ. 741/89, Ελπίδα Κροκίδου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (Απόφαση δόθηκε στις 29 Μαΐου, 1990).

Δεν χωρεί αναστολή εκτελέσεως πράξης αρνητικού περιεχομένου ή παράλειψης, γιατί τούτο ισοδυναμεί με εξαναγκασμό της Διοίκησης σε έκδοση πράξης θετικού περιεχομένου. (Βλ., *Nicos Artemiou (No. 2) and The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission* (1966) 3 C.L.R. 562· *Yiannoulla F. Tyrokomou v. Republic (Minister of Interior and Another)* (1976) 3 C.L.R. 403· *Karram v.*

- Republic* (1983) 3 C.L.R. 199· *Karaliota v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2049, στη σελ. 2052· *Saint Dominion Estates Ltd. και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 67/89, (Απόφαση δόθηκε στις 9 Φεβρουαρίου, 1989, δεν δημοσιεύτηκε ακόμα)· και *Saiwa Radwan ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 108/89, (Απόφαση δόθηκε στις 25 Φεβρουαρίου, 1989, δεν δημοσιεύτηκε ακόμα)).

Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος είναι αναθεωρητική - ακυρωτική. Η προσφυγή ακύρωσης δεν είναι καταψηφιστική αγωγή.

Με βάση την παράγραφο 4 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, το Δικαστήριο δεν απαγγέλει υποχρέωση της διοικητικής αρχής για έκδοση ορισμένης πράξης, αλλά εκδίδει δηλωτική, ακυρωτική απόφαση.

- Η έννομη προστασία εναντίον της άρνησης της Διοίκησης να εκδώσει ευνοϊκή για τον ιδιώτη πράξη πραγματοποιείται με προσφυγή ακύρωσης εναντίον της αρνητικής αποφάσεως. Ο προσφεύγων δεν μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο την καταδίκη της διοικητικής αρχής στην έκδοση ορισμένης πράξεως αλλά (ουσιαστικά) μόνο τη διαπίστωση ότι η Διοίκηση παράνομα αρνήθηκε την έκδοση της πράξεως.

- Σχετικά με το πλαίσιο της απονομής της διοικητικής δικαιοσύνης στην Κύπρο, με βάση το Άρθρο 146, χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στην απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, την οποία εξέδωσε ο Πρόεδρος κ. Α. Λοΐζου, στις Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1113 και 1201 - *Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλος ν. Γρηγόρη Θαλασσινού* (1991) 3 Α.Α.Δ. 203.

- Στην Γαλλία, ούτε τα Διοικητικά Δικαστήρια, ούτε το Conseil d'Etat, κατά γενικό κανόνα, αναστέλλουν την εκτέλεση αρνητικών πράξεων της Διοίκησης.

Στο σύγγραμμα του Β. Σκουρή "Η δικαστική αναστολή εκτελέσεως των διοικητικών πράξεων" 2η Έκδοση, 1986,

σελ. 115 διαβάζουμε:-

".... Κατά της αρνητικής διοικητικής πράξεως δεν χωρεί προσωρινή προστασία, γιατί η αναστολή εκτελέσεως της αρνήσεως της διοικήσεως έχει τότε μόνο ουσιαστικό περιεχόμενο, όταν επιβάλλει στη διοικητική αρχή την προσωρινή ικανοποίηση του αιτήματος του ιδιώτη: Τέτοιου είδους αρμοδιότητα δεν διαθέτουν ωστόσο τα δικαστήρια στο γαλλικό σύστημα της διοικητικής δικαιοσύνης, που σέβεται και τηρεί με απόλυτη συνέπεια την αρχή της διακρίσεως της δικαστικής από τη διοικητική εξουσία. Την ίδια λύση ακολουθεί, εξάλλου, και το ελληνικό ΣτΕ, θεωρώντας κατά κανόνα απαράδεκτες τις αιτήσεις αναστολής εκτελέσεως των αρνητικών πράξεων της διοικήσεως."

Τόσο στη Γαλλία το Conseil d' Etat, όσο και στην Ελλάδα, οι Επιτροπές Αναστολών του Συμβουλίου Επικρατείας, με πρόσφατη νομολογία, προχώρησαν σε ορισμένες εξαιρέσεις του πιο πάνω γενικού κανόνα. Οι εξαιρέσεις αυτές αναφέρονται σε πολεοδομικές ζώνες, σε συνέχιση της σχολικής εκπαίδευσης και σπουδών και σε αιφνιδιαστική για τον ιδιώτη αλλαγή στη στάση της Διοίκησης.

Οι εξαιρέσεις στο κανόνα, ότι τα Διοικητικά Δικαστήρια δεν δύνανται να διατάξουν την αναστολή εκτελέσεως μιας αρνητικής διοικητικής πράξης, περιορίζονται στις περιπτώσεις όπου η διατήρηση της πράξης θα οδηγούσε στη μεταβολή μιας δεδομένης νομικής ή πραγματικής κατάστασης. (Βλ., C.E. της 23-1-1970, *Ministre d' Etat charge des Affaires sociales c/sieur Amoros et autres*, Recueil σελ. 51: "Considerant qu'en revanche ils (les tribunaux administratifs) n' ont pas le pouvoir d' ordonner qu' il sera sursis a l' execution d' une decision de rejet, sauf dans le cas ou le maintien decette decision entrainerait une modification dans une situation de droit ou de fait telle qu' elle existait anterieurement" (σελ. 52-53). Βλ. ακόμη C.E. της 27-1-1984, *Eksir et autres*, Recueil σελ. 30 επ.).

Στο ίδιο σύγγραμμα του Σκουρή στη σελ. 39 διαβάζου-

με:-

"32. Πώς τότε εξηγείται η διάθεση των Ε.Α. να διατάσουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την αναστολή εκτελέσεως αρνητικών πράξεων και παραλείψεων της διοικήσεως; Εξετάζοντας τις συγκεκριμένες υποθέσεις, διαπιστώνουμε ότι η προσωρινή προστασία χορηγείται, όχι όταν η διοίκηση απορρίπτει εξ αρχής (για πρώτη φορά) αίτημα του ιδιώτη, αλλά όταν με την άρνησή της θίγει πραγματικές καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί και αξίζουν να προστατευθούν, μέχρι να εκδικασθεί η αίτηση ακυρώσεως κατά της αρνητικής πράξεως. Τούτο συμβαίνει, όταν οι πολεοδομικές αρχές απορρίπτουν αιτήματα για εξαίρεση (αυθαίρετων) κτισμάτων από την άμεση κατεδάφιση, όταν αφαιρείται από τον μαθητή και τον φοιτητή η δυνατότητα να συνεχίσει τη σχολική του εκπαίδευση και τις σπουδές του και όταν η διοίκηση αρνείται ν' ανανεώσει στον ιδιώτη την παροχή ενός ευεργετήματος που του έχει παραχωρήσει στο παρελθόν. Το κοινό γνώρισμα σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις είναι ότι η διοίκηση δεν αρνείται απλώς στον ιδιώτη την έκδοση μιας άδειας, αλλά στην ουσία του αφαιρεί ένα πρόνομο ή του ανατρέπει μια ευνοϊκή πραγματική κατάσταση, οπότε δικαιολογείται η παροχή προσωρινής προστασίας."

Είναι η πράξη που ζητείται η αναστολή της θετικής ή αρνητικής;

Ο ίδιος ο δικηγόρος της αιτήτριας στο αιτητικό του προσωρινού διατάγματος αναφέρει:-

30 ".... την αναστολή της απόφασης του καθ' ου η αίτηση με την οποία απαγόρευσα στην αιτήτρια, παρόλο ότι πέτυχε στις γραπτές εξετάσεις, να συμμετάσχει στα πιο πάνω μαθήματα ....."

35 . Ανεξάρτητα όμως από τη διατύπωση αυτή του δικηγόρου το περιεχόμενο της απόφασης, όπως φαίνεται στην

επιστολή ημερομηνίας 15 Ιουλίου, 1991, είναι καθαρά αρνητικό για την εισαγωγή της αιτήτριας στον τρέχοντα κύκλο μαθημάτων.

Η αιτήτρια, ουσιαστικά, με την προσωρινή προστασία, ζητά δικαστική απόφαση καταναγκασμού της Διοίκησης να της επιτρέψει να εισέλθει και να παρακολουθήσει τον παρόντα κύκλο μαθημάτων. 5

Αυτό είναι πέραν της δικαιοδοσίας του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου της Κύπρου. Το Δικαστήριο ελέγχει και η Διοίκηση διοικεί. Το Δικαστήριο δεν εκδίδει καταναγκαστικές θετικές αποφάσεις. Προστατεύει τον πολίτη, αλλά δεν καταστρατηγεί τη διάκριση των λειτουργιών. 10

Η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη είναι καθαρά αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, η αίτηση είναι απαράδεκτη. 15

Περαιτέρω, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, από όλα τα ενώπιον του στοιχεία, δεν έχει θεμελιωθεί η ύπαρξη έκδηλης παρανομίας. Οι συνεντεύξεις που προβλέπονταν στο Τεκμήριο Β έπαυσαν, πριν από πολύ χρόνο, να αποτελούν μέρος της διαδικασίας. 20

Δεν φαίνεται ότι λήφθηκαν υπόψη εξωγενή κριτήρια στην ετοιμασία του καταλόγου των εισακτέων - από εκείνους που επέτυχαν στις εξετάσεις - στην τρέχουσα και στην επόμενη σειρά.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα. 25

Αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.